Pregaria.cat

Entrada

Els cristians del futur

Per Lluis Salinas el dj., 18/04/2024 - 11:10

Tot sovint ens ronda pel cap la idea de que els cristians, l'Església, ha de semblar "perfecta", "donar bon exemple". Això ha quedat palès en moltes ocasions. El "què diran" ha estat criteri massa vegades, malauradament. Però tenir la pròpia imatge com a mesura de com som pot ser pervers perquè, tal i com diu el jesuïta R. Meana, "l'ideal de perfecció cristià no està tant en mostrar-se havent assolit una meta sinó en el coratge i sentit amb el que cadascú encara la seva imperfecta humanitat".

Viure en la il·lusió de que som el que semblem, tot i que siguem una cosa molt diferent, només porta a viure en una dissociació interna que trenca la persona perquè l'escindeix de la realitat. Trencar el vincle entre el que volem ser i el que som en realitat ens fa viure en la corda fluixa, en un terreny inestable i relliscós que, sense adonar-nos, ens fa estar més atents a no caure que a mirar endavant. Però no només perquè ens aliena, sinó, també, perquè en la nostra relació amb els altres vivim en una ficció en la que mostrem una suposada perfecció que exigeix als altres quelcom que no poden donar, perquè la realitat que compartim està feta de llums i ombres, d'èxits i fracassos. El que tenim en comú és la fragilitat d'un cor traspassat per la pròpia misèria que, alhora, anhela estimar fins a l'extrem.

Pensant en la realitat de l'Església, fa més de mig segle, K. Rahner va pronosticar que en el futur la comunitat dels cristians necessitaria persones amb el valor de sentir-se i mostrar-se impotents i, així, fer veure que l'Església no té res a veure amb un centre de poder. Persones convençudes de que la misericòrdia de Déu pot actuar més enllà de la seva fragilitat.

La pregunta surt sola: som nosaltres aquells cristians del futur?